

ข้อคิดยามเช้า วันพฤหัสบดี ที่ 4 กันยายน ค.ศ.2014

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาเพื่อรัก ความรักจึงเป็นธรรมชาติ
อย่างหนึ่งของมนุษย์ทุกคน พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นมาเพื่อรัก
พระองค์และรักกันและกัน พระเยซูเจ้าทรงย้ำถึงธรรมชาติที่
แท้จริงของมนุษย์บ่อยๆ “ให้ท่านทั้งหลายรักและกัน เหมือน
ดังที่เรารักท่าน” (ยน 15:12) แม้เป็นเพียงคำพูดสั้น ๆ แต่
สำหรับพระเยซูเจ้าแล้ว ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำที่มีความสำคัญ

ถ้าหากความรักคือการให้ พระเยซูเจ้าทรงให้เราจนไม่รู้จักให้อะไรอีกต่อไปแล้ว
เพราะพระองค์ทรงให้แม้กระทั่งชีวิตของพระองค์ เพื่อความรอดพ้นของเรา

มาก เพราะเป็นบัญญัติเอกในสายพระเนตรของพระองค์ ถ้ามองดูผิวเผิน ดูเหมือนว่าคำสั่งนี้ง่ายที่จะปฏิบัติ ไม่
ต้องออกแรงอะไรมากมายนัก แต่เมื่อเราพิจารณาถึงสิ่งที่คำสั่งนี้เรียกร้อง เราจะเห็นว่ามันไม่ง่ายเลยแม้แต่น้อย
บัพัญญัติแห่งความรักไม่ใช่เรื่องใหม่ เพราะมีการพูดถึงแล้วในพันธสัญญาเดิม หนังสือเลวีนิติพูดไว้อย่าง
ชัดเจนว่า “ท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” (ลนต 19:18) แต่ “ความใหม่” ของบัพัญญัติแห่งความ
รักของพระเยซูเจ้า คือ แบบอย่างและมาตรฐานของความรักนี้ ไม่ใช่ตัวของเราแต่ละคนอีกต่อไป แต่เป็นพระ
เยซูเจ้าเอง “เหมือนดังที่เรารักท่าน” (ยน 15:12) พระเยซูเจ้ารักเรามากแค่ไหน? มองดูไม้กางเขน แล้วเราจะรู้
คำตอบอย่างชัดเจน พระองค์รักเรามากจนกระทั่งยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อเราผู้ซึ่งเป็น “มิตร
สหาย” ของพระองค์ นี่คือบทพิสุจน์ของพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า “ไม่มีความรักใดยิ่งใหญ่กว่า การสละชีวิต
ของตนเพื่อมิตรสหาย” (ยน 15:13) ถ้าหากความรักคือการให้ พระเยซูเจ้าทรงให้เราจนไม่รู้จักให้อะไรอีกต่อไป
แล้ว เพราะพระองค์ให้แม้กระทั่งชีวิตของพระองค์ เพื่อความรอดพ้นของเรา

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี